

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

terium“ er af det danske radioråd — med det britiske BBC som inspirationskilde — optaget i den førnævnte principudtalelse fra oktober 1973, og det gælder Danmarks radios udsendelsesvirksomhed som helhed.

For *British Broadcasting Corporation* (BBC) findes ingen generelle publiceringsregler. I tilslutning til den „Licence and Agreement“, som er indgået mellem ministeren for post og telekommunikation og BBC, er det blevet pålagt BBC at afholde sig fra at udtrykke sin egen mening om dagsaktuelle begivenheder eller samfundspolitiske spørgsmål („current affairs or matters of public policy“). Gennem årene har organisationen udviklet visse regler i praksis, herunder principper om „fairness“ og „balance“, der specielt begrænser en programproducents mulighed for at udnytte sin stilling til propagandamæssige formål eller til at pleje personlige interesser. Det kan nævnes, at man på et enkelt område — „dokumentarprogrammer“ — har udarbejdet en ret detaljeret redegørelse, herunder om anvendelsen af de netop nævnte principper for disse programmets vedkommende, men redegørelsen har ikke karakter af bindende forholdsregler fra BBCs ledelse til medarbejderne. Generelt har BBC over for ministeren forpligtet sig til at behandle kontroversielle spørgsmål med tilbørlig upartiskhed („with due impartiality“).

I Norge har man, efter hvad jeg har fået oplyst, ligesom her kun publiceringsregler for nyhedsformidlingen, men radiochefen har i et cirkulæregjort medarbejderne opmærksom på, at de almindelige bestemmelser i publiceringsreglerne indeholder en række formuleringer, som gælder for programvirksomheden som helhed.

Disse henvisninger til udenlandske radioordninger sker blot til orientering. Det er som sagt radiorådet selv, der må tage stilling til, om man vil søge inspiration i udlandet, hvis man finder det rigtigt at udarbejde almindelige publiceringsregler.

En anden tanke, som hr. Erhard Jakobsen har fremsat i pressen i forbindelse med forslaget om generelle publiceringsregler, er den mulighed, at der oprettes officielle lytter- og seergrupper, der følger alle udsendelser og giver indberetning om eventuelle overtrædelser af publiceringsreglerne. Jeg er

ikke helt klar over, hvad der ligger i, at disse grupper skal være „officielle“. Den nye radiolov giver ikke kulturministeren hjemmel til at nedsætte lytter- og seergrupper. Ministeren kan på visse vilkår anerkende lytter- og fjernseerforeninger, men dette har kun betydning med hensyn til retten til over for folketinget at afgive indstilling om kandidater til radiorådet. Man ender altså igen ved radiorådet som det organ, der skal foretage den efterfølgende vurdering af udsendelserne. Jeg understreger: *efterfølgende vurdering*, da det ville være i klar modstrid med sædvanlig praksis, dersom rådet ville indlade sig på nogen form for forhåndsgranskning af programmer eller programserier, som indgår i udsendelsesplanerne.

Jeg forstår, at hr. Erhard Jakobsen ikke mener, at det nye *radionævn*, som jeg omtalte for lidt siden, vil kunne løse de opgaver, som han har tiltænkt de omtalte lytter- og seergrupper, og det er da også klart, at det ikke er meningen, at radionævnet løbende skal følge med i programvirksomheden. Men jeg skal alligevel igen minde om, at der altså som noget helt nyt er oprettet et nævn, der kan behandle berigtigelsessager og andre konkrete klager i forbindelse med udsendelsesvirksomheden, og der kunne måske være god mening i at se, hvorledes denne ordning fungerer i praksis, før man indfører yderligere kontrolinstanser. Ordningen skal jo virke parallelt med en anden nyordning, nemlig den, at hele radiorådet skal fungere som programudvalg og varetage den efterfølgende vurdering af udsendelserne. Personlig mener jeg, at man skal være varsom med at indføre så mange kontrolforanstaltninger, at medarbejderne afholder sig fra at behandle emner, som af en eller anden grund anses for kontroversielle. I debatten for nylig har der været talt meget om hensynet til minoriteterne, og jeg kan nævne — uden i øvrigt at tage stilling til spørgsmålet — at det i aftalen mellem staten og Sveriges radio udtrykkelig nævnes, at også mindre gruppers interesser af mere særpræget karakter skal tilgodeses i den udstrækning, det er muligt.

Jeg skal naturligvis ikke forsøge at opstille nogen grænser for, hvilke spørgsmål om radioens og fjernsynets forhold der kan drøftes under denne generaldebat, der altså på en måde supplerer debatten i forbindelse